

Uwzględniając wnioski wynikające z debaty sejmowej nad rządowymi założeniami polityki społeczno-gospodarczej oraz założeniami polityki rolnej na 1990 r., a także katastrofalne położenie gospodarcze kraju i narodu, Sejm uważa za celowe:

— stworzenie systemowych rozwiązań przyspieszających restrukturyzację przemysłu, zapewniającą wzrost produkcji środków dla rolnictwa,

— finansowe zabezpieczenie rozwoju produkcji rolnej, w tym inwestycji produkcyjnych i socjalnych,

— prowadzenie aktywnej polityki na rynku produktów rolnych, gwarantującej utrzymanie opłacalności produkcji.

— uwzględnienie w polityce wobec rolnictwa problemów wynikających z regionalnego zróżnicowania warunków produkcji rolnej.

Sejm wyraża przekonanie, że przedstawione propozycje, chroniąc interesy polskiego rolnictwa, będą zgodne z rządowym programem społeczno-gospodarczym i będą sprzyjać jego realizacji.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*

344

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 20 grudnia 1989 r.

w sprawie powołania ministra łączności oraz odwołania ministra-członka Rady Ministrów.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, na podstawie art. 37 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, powołuje

Obywatela Marka KUCHARSKIEGO

na stanowisko ministra łączności, z równoczesnym odwołaniem ze stanowiska ministra-członka Rady Ministrów.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*

345

UCHWAŁA Nr 176 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1989 r.

w sprawie ustalenia na 1990 r. stawki wpłat na Centralny Fundusz Rozwoju Nauki i Techniki.

Na podstawie art. 12a ustawy z dnia 27 kwietnia 1989 r. o Centralnym Funduszu Rozwoju Nauki i Techniki (Dz. U. Nr 25, poz. 134 i Nr 64, poz. 389) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się na 1990 r. stawkę wpłat osób prawnych oraz państwowych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, prowadzących działalność na podstawie ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41, poz. 324), zobowiązanych do płacenia podatku dochodowego, na Central-

ny Fundusz Rozwoju Nauki i Techniki w wysokości 1,2% w stosunku do wartości:

- 1) sprzedaży zewnętrznej wyrobów, robót i usług własnej produkcji w cenach realizacji, po pomniejszeniu o podatek obrotowy,
- 2) marż, prowizji oraz innych wpływów z tytułu usług handlowych.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

346

ZARZĄDZENIE Nr 25 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1989 r.

w sprawie zasad ustalania rozkładu i wymiaru czasu pracy pracowników urzędów państwowych.

Na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i 182) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kierownicy urzędów państwowych, na podstawie zasad określonych w zarządzeniu, ustalają rozkłady czasu pracy w tygodniu oraz jego wymiar w poszczególnych

dniach tygodnia pracowników urzędów państwowych, zwanych dalej „urzędnikami”.

§ 2. 1. Wprowadza się następujący tygodniowy rozkład czasu pracy i jego wymiar w poszczególnych dniach:

- 1) w jednym tygodniu miesiąca, w którym pierwsza z sobót miesiąca jest dniem dodatkowo wolnym od pracy w uspołecznionych zakładach pracy: 7-godzinny

dzień pracy od poniedziałku do piątku i 5-godzinny dzień pracy w sobotę,

2) w pozostałych tygodniach: 8-godzinny dzień pracy od poniedziałku do piątku.

2. Urzędy państwowe rozpoczynają pracę o godzinie 8.15, a kończą:

1) w tygodniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w dniach od poniedziałku do piątku — o godzinie 15.15, a w sobotę — o godzinie 13.15,

2) w pozostałych tygodniach w dniach od poniedziałku do piątku — o godzinie 16.15.

3. W urzędach terenowych organów administracji państwowej można, w miarę potrzeby, określać godziny rozpoczęcia i zakończenia pracy odmiennie, niż to przewiduje przepis ust. 2.

§ 3. 1. W granicach norm określonych w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, można ustalać inny niż określony w § 2 ust. 1 rozkład i wymiar czasu pracy w poszczególnych dniach tygodnia oraz godziny rozpoczęcia i zakończenia pracy dla wszystkich lub części urzędników niektórych działów administracji, jeżeli jest to uzasadnione potrzebą zorganizowania sprawnej obsługi obywateli.

2. Urzędnicy, którzy na polecenie przełożonego pracowali w sobotę nie będącą dniem pracy w urzędzie, otrzymują dzień wolny w innym dniu tygodnia.

§ 4. 1. W urzędach terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego można, w uzgodnieniu z prezydium rady narodowej, ustalać dni pracy w inne soboty niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 1, dostosowując odpowiednio czas pracy w urzędzie do czasu pracy w innych zakładach pracy.

2. W rozkładzie czasu pracy urzędników terenowych organów administracji państwowej należy ustalać co najmniej jeden dzień tygodnia, w którym praca będzie wykonywana w godzinach popołudniowych, nie dłużej jednak niż do godziny 18.00.

3. W rozkładzie czasu pracy urzędów stanu cywilnego można ustalać pracę w niedziele, święta i dodatkowe dni wolne od pracy, zapewniając urzędnikom dni wolne w inne dni tygodnia oraz co najmniej raz na 3 tygodnie niedzielę wolną od pracy.

§ 5. W szczególnie uzasadnionych wypadkach można ustalić określony dzień tygodnia dniem wolnym od pracy w urzędach państwowych za odpracowaniem w najbliższą sobotę nie będącą dniem pracy w urzędzie.

§ 6. Traci moc zarządzenie nr 32 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1982 r. w sprawie zasad ustalania rozkładu i wymiaru czasu pracy pracowników urzędów państwowych (Monitor Polski Nr 33, poz. 294).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

347

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 6 grudnia 1989 r.

w sprawie zasad gospodarki kasowej jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 14 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 4, poz. 22) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Zarządzenie reguluje zasady gospodarowania gotówką w znakach pieniężnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przez jednostki gospodarki uspołecznionej, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Przepisy zarządzenia nie mają zastosowania do banków i jednostek eksploatacyjnych państwowej jednostki organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, których gospodarkę kasową określają odrębne przepisy.

§ 3. Użyte w zarządzeniu określenia oznaczają:

- 1) „kasa jednostki” — każdą kasę jednostki gospodarki uspołecznionej, w tym również kasę jednostki nie bilansującej samodzielnie, nie posiadającej rachunku, kasę punktu sprzedaży detalicznej, placówki usługowej, gastronomicznej i innej,
- 2) „rachunek bankowy jednostki gospodarki uspołecznionej” — każdy rachunek jednostki prowadzony przez oddział banku.

Rozdział 2

Gospodarka kasowa

§ 4. Jednostka gospodarki uspołecznionej może mieć w kasie:

- 1) niezbędny zapas gotówki na bieżące wydatki,
- 2) gotówkę podjętą z rachunku bankowego na pokrycie określonych rodzajowo wydatków,
- 3) gotówkę pochodzącą z bieżących wpływów do kasy jednostki,
- 4) gotówkę przechowywaną w formie depozytu, otrzymaną od osób prawnych i fizycznych.

§ 5. 1. Wysokość niezbędnego zapasu gotówki w kasie jest ustalana przez kierownika jednostki gospodarki uspołecznionej (osobą sprawującą jednoosobowe kierownictwo lub jej zarząd), w zależności od warunków zabezpieczenia gotówki i możliwości jej odprowadzania na rachunek bankowy.

2. Przy ustalaniu wysokości niezbędnego zapasu gotówki należy uwzględniać minimum potrzeb w zakresie obrotu gotówkowego wszystkich komórek jednostki, jej jednostek nie bilansujących samodzielnie i nie posiadających w oddziałach banków rachunków pomocniczych, w tym punktów sprzedaży detalicznej, placówek usługowych i gastronomicznych.

3. Niezbędny zapas gotówki w kasie jednostki w miarę wykorzystywania może być uzupełniany do ustalonej wysokości (weryfikowanej w razie potrzeby przez kierownika jednostki) ze środków:

- 1) podjętych z rachunku bankowego jednostki,
- 2) pochodzących z wpływów własnych do kasy jednostki.

4. Znajdującą się w kasie na koniec dnia nadwyżkę gotówki ponad ustaloną wysokość jej niezbędnego zapa-